

Cu „Îapul” la atac

VOCEA VÂLCII

Democratizarea României, După 20 de ani de la căderea comunismului, a eșuat, dar nu este, încă, prea târziu să se mai poată face câte ceva. Corupția, minciuna, mătușile Tamara, spălările de bani, trădarea, vinderea ilegală a bogățiilor subsolului sau a combinatului petrolier Midia Năvodari (cumpărat de liberalul Patriciu, în cârdășie cu Adrian Năstase care l-a iertat de datoria de 60.000.000 de euro) au fost „isprăvile” guvernărilor de până acum. Numai că speranța moare ultima, iar viitorul pare să se lumineze. Și asta, pentru că zilele trecute, s-a consumat, în Parlamentul țării, discursul mult așteptat al președintelui României Traian Băsescu, dătător de speranțe. Șeful statului a făcut un amplu bilanț al mandatului său de președinte, în care a punctat toate acțiunile pozitive, dar și pe cele negative pe care și le-a asumat. El a recunoscut că s-ar putea să nu fi fost un bun președinte, pentru mulți oameni de afaceri și politicieni și că a făcut și greșeli în mandat, ceea ce-i mai mult decât adevărat. Iar greșelile recunoscute sunt pe jumătate iertate. Dar, gândind la rece, la sfârșitul mandatului, victoria lui Băsescu în alegerile prezidențiale din 2004 a însemnat un vot pentru schimbare, existând elemente care despart radical situația de astăzi, față de cea de acum cinci ani. Atunci, în România, se consolida un nou partid-stat, care tolera corupția la nivel înalt și limita libertatea presei. Era o Românie în care libertatea presei era călcată în picioare și se marginaliza opoziția, spre deosebire de ce se întâmplă în prezent, când justiția este absolut independentă, iar presa își ia câtă libertate dorește. Atunci, ca și acum, partidele de pe eșichierul românesc, reprezintă aceeași formă fără fond, plămădite din aceleași materiale de

activiști neocomuniști. PNL-ul, în afara numelui și a istoriei, nu are nicio tangență cu fostul PNL. PD-L este o creație a lui Băsescu pe care l-a „preluat” de la Petre Roman și l-a adus la putere. Iar PSD? Ce sămai vorbim. Însă și procentajele obținute de cele trei partide ne arată că vina nu este a lor. Atât timp cât PSD-ul se află mai mereu în frunte, iar PNL nu trece de 20% nici bătut, preacurvia va fi directiva de bază din politica românească. Băsescu, cu multele lui metehne, a dat, totuși, un partid care să contrabalanseze omnipotența PSD. Și nu e lucru puțin. Mie mi se păruse că PNL – PD-L era mariajul ideal ce trebuie țării, dar se pare că ele sunt două partide în care orgoliile personale se dovedesc mult mai puternice decât interesele lor. PNL-ul va fi pe veci condamnat să se ia în brațe cu cineva, dacă vrea să ajungă la putere. Sincer să fiu, în locul lor aș face orice să-l țin pe Băsescu președinte. Pentru că, un Băsescu „NE-președinte” este infinit mai periculos, pentru ei. Numai că viziunea omnipotențelor oligarhi și a mogulilor de presă nu se dă învinsă și atacă la baionetă guvernarea, președintele țării și PD-L. Le este frică de cele ce li se vor putea întâmpla, dacă, va fi reales Traian Băsescu, în fruntea țării. Imediat După discursul președintelui în Parlament, posturile de televiziune ale mogulilor Vântu și Voiculescu au fost gazda celor mai înverșunați adversari ai șefului statului, prezența fostului președinte Emil Constantinescu excelând în recrudescența acuzațiilor gratuite și criticilor fără fond aduse raportorului. Prin prestația sa, fostul ales al CDR-ului, pentru Cotroceni, s-a dovedit a fi un ex-președinte fără simțul ridicolului. Totuși, cine este și ce realizări are acest Constantinescu? „Înapul” a fost un neica nimeni, care nu a făcut nimic pentru popor, în afară de valurile politice comandate, atunci, ca și acum. Prin prestația sa din perioada 1996-2000, a dovedit că este și un frustrat și un incapabil iar, ca urmare, nu este în măsură să dea tocmai el sfaturi. A uitat scârbitul de politică, ajuns acum un cadavru politic din cauza că îi lipsește „simțul datoriei”, abdicând cu lașitate în 2000, că a contribuit, practic, la desființarea PNÎ-CD! Acum, După ce a devenit membru de vază al PNL, face tapaj, ca orice frustrat, tocmai de ceea ce îi lipsește, de simțul datoriei. Constantinescu, un etalon al neputinței și penibilității, este un pion umil și ascultător, în slujba alianței toxice Vântu-Felix-Patriciu-Iliescu. Ce nu înțeleg manipulatorii de la iRealitatea tv, este că loserul Constantinescu nu mai are nici o credibilitate, când vorbește de „politici publice”, „viziune”, „strategie pe termen lung” sau „preț politic”. Ridicolul pe care Constantinescu nu-l percepe, crezându-se în continuare bântuit de obsesia „liderului regional”, îl reprezintă treaba cu ultimatum-ul dat președintelui Băsescu de a nu mai candida în alegeri, ceea ce dovedește că nu are nici proprietatea termenilor pe care îi folosește. Ce-i poate face el lui Băsescu, dacă nu respectă termenii „ultimatumului”? Îi ia caii de la bicicletă, intră în greva foamei, se leagă cu lanțuri de gardul de la Cotroceni, face trotuarul tot pe acolo sau ce altceva, pentru că orice ultimatum presupune și niște constrângeri, „utilizarea forței”, sau alte „represiuni”? Este cel puțin jenant, dacă nu degradant, pentru un fost șef de stat să devină atât de ridicol și de penibil, tocmai la o televiziune, fiind în slujba patronului acesteia, încercând să pozeze, ca orice liberal, în cavalerul dreptății, că lare pe un cal alb, când, de fapt, el nu a putut niciodată să-și depășească condiția de Don Quijote dâmbovițean. Atitudinea sa provocă,

mai degrabă, disprețul, decât milăși compasiune, deoarece lupta pentru o cauză care nu reprezintă nici măcar interesul național, ci numai interesul alianței de factură kgb-istă, Vântu-Felix-Patriciu-Iliescu.